

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

לפני **כבוד השופט גיל גבאי**

בעניין: **המאשימה** מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
ע"י ב"כ עו"ד רותם דוד

נגד

הנאשמים:
1. **שלומי אלון**
ע"י ב"כ עוה"ד משה אלון ודיאנה שומסקי
2. **אלעד שינטוק**
ע"י ב"כ עו"ד ניר פלסר
3. **אלעד גורנו** (עניינו הסתיים בזיכוי)

גזר דין

בעניינם של נאשמים 1 ו-2

א. העובדות הרלוונטיות וכתב האישום:

1. כתב האישום נשוא ההליך דן הוגש ביום 31.12.23 כנגד שלושה נאשמים.
2. גזר דין זה ניתן בעניינם של נאשמים 1-2 בלבד (להלן: "הנאשמים"), לאחר שהנאשם 3 זוכה, מחמת הספק, בהכרעת דין מיום 30.11.25.
3. ביום 28.11.24, כפרו שלושת הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום וההליך נקבע לשמיעת ראיות.
4. ביום 14.9.25, לאחר שנשמעה מרבית פרשת התביעה, הודיעו המאשימה והנאשמים 1-2 כי הגיעו להסדר טיעון לפיו נאשם 1 יודה בכתב אישום מתוקן ונאשם 2 יודה בכתב האישום כפי שהוא, כאשר אין בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.
5. בהתאם לעובדות כתב האישום (בנוסח הרלוונטי לשני הנאשמים לאחר הסדר הטיעון):
בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שירתו הנאשמים כשוטרי בילוש בתחנת נתניה במשטרת ישראל.
ביום 21.2.23, בסמוך לשעה 20:30, במסגרת פעילות שגרתית, הגיעו שוטרי הסיור מאור יפת (להלן: "השוטר יפת") והמתנדב בתחנת משטרת נתניה, ליאון פטנט (להלן: "המתנדב פטנט") לרח' הרצל בנתניה. במקום נכחו תאמר דראושה (להלן: "תאמר") וחברו יוסף קסום (להלן: "יוסף") שעברו במקום.

עמוד 1 מתוך 24

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

תאמר ויוסף, שנעמדו במקום בסמוך לפעילות המשטרתית, נתבקשו על ידי השוטר להמשיך בדרכם. לאחר שתאמר סירב לזוז מהמקום, הורה לו השוטר להזדהות. לאחר שזוהה, שוחררו השניים לדרכם.

הנאשמים, שהיו בלבוש אזרחי, והבחינו במתרחש, התקרבו אל תאמר ויוסף, שאלו לפשר מעשיהם וביקשו לזהותם, וזאת מבלי שהזדהו תחילה כשוטרים.

תאמר שאל לזהותם של הנאשמים, ובתגובה, ושוב מבלי להזדהות, הקניט אותו נאשם 1, תפס אותו בעורפו, משך אותו אליו והיכה במכה בפניו של המתלונן תאמר. במקביל, נאשם 2 בעט בתאמר בפלג גופו התחתון, חנק אותו והשכיבו לקרקע.

במהלך האירוע, זיהו המתנדב והשוטר את המתרחש ומשטעו לחשוב כי הנאשמים זקוקים לסיוע, הגיעו למקום. אז, בעוד תאמר שכוב על הקרקע, נכבל באזיקי ידיים, ובמקביל, ויחד עם השוטר והמתנדב, עצר נאשם 3 (להלן: "הנאשם" או "ג'ורנו") את יוסף.

בשלב זה, ליוו השוטר והמתנדב את יוסף לניידת המשטרתית ואילו הנאשמים ליוו את תאמר לניידת משטרתית נוספת. במהלך הנסיעה, ובעוד הנאשם יושב לצדו של תאמר במושב האחורי, תפס הנאשם את תאמר בצווארו, בעוד כבול בידיו, הצמיד את ראשו אליו, אמר לו כי הם "מהמודיעים" והורה לו שלא לדבר. בשלב זה היכה הנאשם את תאמר בשתי מכות אגרוף לשני צידי גופו והכה אותו בכף יד פתוחה בעורפו.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 נגרמה למתלונן תאמר המטומה פריאורביטאלית מסיביב לעין שמאל.

6. לאור האמור, כתב האישום מייחס לנאשם 1 תקיפה הגורמת חבלה ממשית, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ולנאשם 2 תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק. למען שלמות התמונה יצוין כי תקיפה סתם יוחסה גם לנאשם 3.

7. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים 1-2 הודו במיוחס להם אך ביקשו להימנע, בשלב זה, מהרשעתם תוך הפנייתם לשירות המבחן אשר יערוך תסקיר בעניינם.

8. על יסוד הודאתם כאמור, נקבע כי הנאשמים 1-2 ביצעו את המעשים המיוחסים להם וכי מעשים אלו מקימים: עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית (ביחס לנאשם 1) ועבירה של תקיפה סתם (ביחס לנאשם 2).

9. כמו כן, לבקשתם, הנאשמים הופנו לשירות המבחן אשר התבקש להכין תסקיר בעניינם ולבחון, בין היתר, את אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה. כך גם, לאור עמדתה העונשית של המאשימה, הופנו הנאשמים לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות. זאת, מבלי שיהיה בכך כדי לחייב מי מהצדדים או את בית המשפט.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

10. ביום 9.11.25 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה נאשם 1 נמצא מתאים לעבוד שירות במגבלות. ביום 30.11.25 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה נאשם 2 נמצא מתאים לעבודות שירות.
11. ביום 1.12.25 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2. תסקירי שירות המבחן יפורטו להלן בהרחבה. ביום 30.12.25 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 (נושא תאריך 30.11.25).

ב. טיעוני הצדדים והראיות לעונש:

עדותו של תת ניצב שמעון דהן

12. במסגרת הראיות לעונש, מטעמים של הנאשמים, העיד תת-ניצב שמעון דהן (להלן: "תנ"צ דהן") המשרת במשטרת ישראל מזה כ-35 שנים ופיקד בעבר על הנאשמים.
13. בפתח הדברים ביקש תנ"צ דהן להדגיש כי הוא לא מגיע כל פעם לבתי משפט, "לא מגיע לכל אחד", אך הפעם הטריח עצמו והגיע מירושלים על מנת לגבות את הנאשמים. בהמשך, אמר: "הגעתי לייצג את שניהם כמפקדם לשעבר, מפקד לא נוטש את הלוחמים שלו, לא נוטש אף פעם" והוסיף: "אני הייתי איתם בשטח וראיתי השבתות שבחלק מהמארבים שוויתרו על המשפחות שלהם, בשביל לתת את המענה המיטבי למשטרה...".
14. ביחס לנאשם 1, מסר תנ"צ דהן כי הם מכירים מזה כ-20 שנה. לשיטתו, מדובר בשוטר מאוד מקצועי ומאוד ערכי, כזה שהוגדר על ידו כאורים ותומים וכמורה נבוכים בתפקידו כבלש וכרכז משרד הבילוש.
15. תנ"צ דהן מסר כי בכל משימה שהטיל על נאשם 1, היה סומך עליו ב-100%, וראיה לכך היא שהוא קיבל אות הצטיינות מספר פעמים.
16. תנ"צ דהן הדגיש כי בכל הנוגע להתנהלות הערכית של נאשם 1, הוא סומך עליו שהיא הייתה בשם החוק והוסיף כי "הוא לא קם בבוקר ואומר, היום אני אעשה, אבצע או ירים יד או אעשה שימוש בכוח המשרה או משהו כזה, אלא כתוצאה מתוקף תפקידו".
17. ביחס לנאשם 2, מסר תנ"צ דהן כי הוא חונך וגם "שם דבר" במשרד. כשנותנים לו איזושהי משימה, הוא יודע לבצע אותה בצורה המיטבית ביותר, המקצועית ביותר.
18. תנ"צ דהן הוסיף והתייחס לעניין הרשעת הנאשמים תוך שהדגיש כי "יש פה אנשים שכל החיים שלהם במשטרה" ובהמשך טען כי הם לא ימצאו את דרכם באזרחות.
19. כשנשאל תנ"צ דהן לעניין המשמעות של התנהגות הנאשמים כלפי מי שהם חונכים אותו, השיב כי הוא לא נותן לגיטימציה למעשים שהם לא ערכיים, אך במקרה הזה הוא בטוח

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

שהדברים לא נעשו בזדון או בכוונה תחילה. בהקשר זה, הדגיש תנ"צ דהן כי המציאות היא מאוד מורכבת ולא מדובר ב"בית מרקחת".

המאשימה

20. בפתח הטיעונים לעונש, ציינה המאשימה כי בהתאם להסדר הטיעון עם נאשם 2, היא מגבילה עצמה למס' חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.
21. המאשימה מפנה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה והם שלמות הגוף וכבוד האדם. בהקשר זה מדגישה המאשימה כי גם אדם אשר נדרש להזדהות כדין וגם אדם בסטטוס עצור כדין (ולא כך הם הדברים בענייננו), זכאים לכבוד ולשלמות הגוף.
22. לטענת המאשימה, מעשיהם של הנאשמים מגלמים גם פגיעה משמעותית באמון הציבור במשטרה ובמערכת אכיפת החוק.
23. המאשימה סבורה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא משמעותית לאור העובדה שהנאשמים ביצעו את העבירות הפליליות בעודם שוטרים בתפקיד במרחב הציבורי, תוך שהם הפגינו שיקול דעת לקוי ביותר.
24. עוד טוענת המאשימה כי שוטר שהופך, ברגע של תסכול או כעס, לפורע חוק תוך שהוא משתמש בכוח שיש לו בחסות החוק, צריך לתת את הדין, וכי יש להילחם בעבירות אלימות דרך הטלת עונשים משמעותיים שירתיעו ויעבירו מסר לחברה כולה ובפרט לשוטרים.
25. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, מפנה המאשימה להליכים הבאים: ע"פ (מחוזי ב"ש) 40436-07-24 **דעבול נ' מדינת ישראל** (25.12.24) (להלן: "עניין דעבול"); ע"פ (מחוזי י-ם) 27335-03-10 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (13.6.10) (להלן: "עניין מזרחי"); ע"פ (מחוזי י-ם) 33490-10-14 **ריינשטיין נ' מדינת ישראל** (10.12.14) (להלן: "עניין ריינשטיין").
26. המאשימה מפנה לעובדות כתב האישום וטוענת כי הפניה של הנאשמים למתלוננים, פניה שנעשתה מבלי שהם הזדהו כשוטרים, הייתה הזמנה לעימות ללא סיבה. לשיטתה, מדובר בפניה מיותרת שחוללה את האירוע.
27. בהקשר זה, מוסיפה המאשימה וטוענת כי נאשם 1, אשר יזם את הפניה למתלוננים ולמעשה היה מחולל האירוע, הקניט את המתלונן ונהג באלימות הכי חמורה – אחז בצווארו של המתלונן ונתן לו מכה בפניו באופן שגרם לו לחבלה. המאשימה מבהירה כי נאשם 1 היה הבכיר באירוע וזה שהכתיב את הטון - הכל מבלי שהזדהה כשוטר.
28. ביחס לנאשם 2, טוענת המאשימה כי תחילה הוא גיבה את פעולותיו האסורות של נאשם 1, אולם מרגע התחלת התקיפה, הוא פעל באופן עצמאי ובחר, בעצמו, להשתמש בכוח בכך שבעט, חנק והשכיב את המתלונן על הרצפה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

29. לטענת המאשימה, לא היה מדובר בסיטואציה מורכבת ורגישה והיו לנאשמים הרבה "תחנות בדרך" בהן היו יכולים לעצור את האירוע. לשיטתה, ברור שהנאשמים ידעו כי הכאת המתלונן היא מעשה בלתי חוקי וכי הם היו מודעים ועשו את הדברים מתוך מחשב ובמודעות מלאה.
30. המאשימה מדגישה כי המתלוננים לא תקפו את הנאשמים בשום שלב אלא רק התרעמו, בצדק, על הדרישה מהם להזדהות.
31. המאשימה מפנה לכך שלמתלונן נגרמו נזקים – הוא נאלץ לעזוב את מקום העבודה ולעבוד במקום אחר על מנת לא להיות באותו אזור (הובהר כי לא הוצגו מסמכים בעניין זה) והמעבר השפיע לו על המשכורת. כמו כן, הוא סבל מכאבים וסימנים כחולים, ומבחינה נפשית היה לו קושי לצאת מהבית ועד היום הוא סובל מפחד משוטרים.
32. לאור האמור, המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 כולל 5-12 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובעניינו של נאשם 2, 3-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. זאת, בצד פיצוי לנפגע העבירה.
33. לעניין מיקומם של הנאשמים בתוככי מתחם העונש ההולם, המאשימה מפנה לכך ששני הנאשמים נעדרים עבר פלילי ושניהם הקדישו את חייהם לשירות בכוחות הביטחון ובמשטרת ישראל למען הציבור – ועל כך מסורה להם הערכה.
34. כמו כן, המאשימה התייחסה לנסיבותיהם האישיות המורכבות של הנאשמים, כפי שהן עולות מתסקירי שירות המבחן. ביחס לנאשם 1, הדגישה המאשימה כי מדובר במורכבות והתמודדות הנובעות משירותו למען משטרת ישראל.
35. המאשימה מתייחסת להודאת הנאשמים וטוענת כי אין מדובר בלקיחת אחריות אותנטית אלא במהלך טקטי שבוצע לאור ממצאי פרשת התביעה והסיכוי הגבוה להרשעה. המאשימה מדגישה כי הודאת הנאשמים באה לעולם לאחר תום פרשת התביעה, כך שלא מדובר בחיסכון זמן שיפוטי שראוי להעניק בגינו "הנחה משמעותית", כפי שראוי להעניק למי שהודה בתחילת ההליך.
36. המאשימה מפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם 1 וטוענת כי מחד גיסא הוא משתמש ברטוריקה של לקיחת אחריות, חרטה, אמפתיה והבנת מעשיו, אך מאידך גיסא, הוא עומד על כך שהזדהה ושולל את העובדה כי נתן למתלונן מכה.
37. גם ביחס לנאשם 2, המאשימה טוענת כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי מחד גיסא הוא משתמש ברטוריקה של לקיחת אחריות, חרטה, אמפתיה והבנת חומרת מעשיו, אך מאידך גיסא הוא לא לוקח אחריות על העובדה שלא הזדהה בפני המתלוננים וביחס לשימוש בכוח טוען כי הפעיל כוח פיזי סביר כדי להסיר איום ולהגן על חבריו. כלומר, לשיטת המאשימה, נאשם 2 מנסה לתאר את מעשיו כחוקיים ולגיטימיים בעוד שבכתב האישום הוא הודה שאינם כאלה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

38. כך או כך, המאשימה מדגישה כי המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד.
39. המאשימה סבורה כי יש למקם את הנאשמים בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם ועותר לכך שעל נאשם 1 יושתו 6 חודשי עבודות שירות בצד ענישה נלווית ופיצוי לנפגע העבירה, ואילו על נאשם 2 יושתו 4 חודשי עבודות שירות בצד ענישה נלווית ופיצוי לנפגע העבירה.
40. המאשימה עומדת על הרשעת הנאשמים וטוענת כי עניינם אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**הלכת כתב**").
41. בהקשר זה שבה המאשימה ומתייחסת לנסיבות ביצוע העבירה תוך שהיא טוענת כי אירוע כזה לא יכול להביא לתוצאה של אי הרשעה. לטענתה, מדובר בתקיפה שבוצעה על ידי שוטרים שאמורים להגן על החוק ועל הסדר הציבורי, תקיפה שלא נשענת אפילו על קצה של התנהגות פסולה מצד המתלוננים.
42. עוד טוענת המאשימה כי לא הוכח נזק קונקרטי לנאשמים כתוצאה מההרשעה בדין וכי לא הוצגו אסמכתאות המלמדות על פגיעה קשה וממשית באופן המצדיק חריגה מהכלל בדבר הרשעה.
43. המאשימה מבהירה כי פגיעה סטטיסטית בסיכויי פיטורין לא עולה כדי נזק קונקרטי כנדרש בהלכת כתב. בהקשר זה, מבהירה המאשימה כי הגורם שאמון על פיטורין במשטרה הוא ראש אגף משאבי אנוש, לאחר קבלת עמדה מהיחידה בה משרת הנאשם, מחלקת משמעת ויועמ"ש המשטרה. זאת, כאשר ההרשעה בדין היא רק שיקול אחד מבין מניין השיקולים, וכאשר סעיף 74 לחוק המשטרה, תשס"ו-2006 מאפשר, בנסיבות מסוימות, שקילת פיטורין של שוטר שזוכה.
44. המאשימה מפנה להליכים בהם בתי המשפט התייחסו לשאלה האם הרשעה של שוטרים מהווה נזק קונקרטי בהתאם להלכת כתב: עפ"ג (מחוזי חי') 31263-11-17 **ציונג נ' מדינת ישראל** (14.1.18) (להלן: "**עניין ציונג**"); עפ"ג (מחוזי מרכז) 64206-12-18 **מדינת ישראל נ' אסייהין** (13.5.19); ע"פ (מחוזי מרכז) 60133-08-22 **מדינת ישראל נ' כוכב** (6.2.23).
45. המאשימה מפנה לקביעת בית המשפט בעניין ציונג לפיה הרשעה, כשלעצמה, אינה חורצת את גורל שאלת הפיטורין, ואפשר שגם ללא הרשעה המערער יפוטר, ואפשר שגם אם תישאר ההרשעה על כנה, הוא לא יפוטר.
46. לטענת המאשימה, ברוב רובם של המקרים בהם בית משפט השלום מצא לנכון שלא להרשיע בעבירות תקיפה, המדינה הגישה ערעורים ואלו התקבלו.
47. המאשימה מתייחסת להמלצת שירות המבחן לעניין אי ההרשעה תוך שהיא מבהירה כי קביעת שירות המבחן לעניין הפגיעה במשלח ידם של הנאשמים היא קביעה שמבוססת על החששות שהביעו הנאשמים, מבלי שהתבצעה כל בדיקה למול גורם חוץ.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

נאשם 1

48. נאשם 1 מפנה לעובדות כתב האישום, טוען כי מדובר במכה אחת בלבד שהוא הכה את המתלונן ושמדובר בתיק שהיה צריך להיות מוגש, לכל היותר, לבית הדין המשמעתי.
49. לטענתו, מצבו הרפואי-נפשי הוא שהביא אותו להתנהל באופן בו התנהל באירוע והדבר עלה גם מתסקיר שירות המבחן אשר בחן את סוגיית המצב הנפשי לעומק והתרשם שהתנהלותו באירוע נבעה מחוסר יציבות במצבו הנפשי.
50. כמו כן, נאשם 1 מתייחס לזנק שנטען שנגרם למתלונן וטוען כי מדובר בטענות בעלמא שלא הוכחו.
51. נאשם 1 מתייחס לכל אחד משלושת פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה בנוגע למדיניות הענישה הנהוגה ומבקש לאבחנם תוך שהוא טוען כי מדובר בסיטואציות חמורות הרבה יותר.
52. נאשם 1 מפנה לכך שהוא הודה במעשים, לקח עליהם אחריות והצר עליהם. זאת, תוך שהוא מדגיש כי טענת המאשימה לפיה ההודאה ניתנה רק לאחר שהסתיימה פרשת התביעה אינה נכונה, שכן מי שהעיד עד לאותו שלב היו רק המתלוננים והוא ביקש לזמן עדים נוספים.
53. עוד מפנה נאשם 1 מפנה להיותו שוטר ותיק, 31 שנים במשטרת ישראל, מתוכן 30 שנים כשוטר שטח, תוך שהבהיר כי הוא ממש לפני פרישה. זאת, כאשר האירוע נשוא כתב האישום הוא האירוע היחיד במסגרתו יוחסה לו עבירה פלילית, וכאשר מאז האירוע חלפו כשלוש שנים.
54. כמו כן, נאשם 1 מפנה לעדותו של תנ"צ דהן לעניין תרומתו לביטחון מדינת ישראל ואף צירף אסופת תעודות הערכה (7/ג).
55. נאשם 1 מפנה לנסיבותיו האישיות, להיותו נכה משרד הביטחון הסובל מפוסט טראומה ועתידה לעבור בקרוב ניתוח בבערך בעקבות פציעה בתפקיד (הוגשו מסמכים רפואיים, 6/ג).
56. נאשם 1 עותר לאי הרשתו תוך שהוא מצייין כי זו הייתה גם המלצת שירות המבחן. לטענתו, מתקיימים בעניינו שני התנאים שנקבעו בהלכת כתב לעניין אי הרשעה.
57. בהקשר זה, טוען נאשם 1 כי הוא "שוטר מבוגר" וכי "על מה שהוא יודע לעשות זה להיות שוטר". עוד הוא טוען כי אם הוא יורשע, קיימת סבירות גבוהה מאוד שהוא יפוטל (על אחת כמה וכמה אם ייגזרו עליו עבודות שירות, שאז הוא מפוטל במקום). עוד טוען הנאשם כי די בסבירות עתידית לפגיעה כדי להצדיק אי הרשעה.
58. לשיטת נאשם 1, אחרי למעלה משלושה עשורים של שירות המדינה והציבור, מגיע לו לסיים את עבודתו באופן מכובד, ואחת מהדרכים להוקיר, להעריך ולתגמל אותו, היא להימנע מהרשתו.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

59. ב"כ נאשם 1 מאשרים כי שאלת ההרשעה היא שיקול אחד ממכלול השיקולים המגבשים את ההחלטה האם לפטר שוטר אם לאו. עם זאת, מניסיונם בפני הערכאות המנהליות, מדובר בשיקול מאוד משמעותי.

60. לתמיכה בבקשתו לאי הרשעתו, מפנה נאשם 1 להליכים הבאים: ת"פ (י-ם) 21305-02-18 המחלקה לחקירות שוטרים נ' קציר (15.10.18) (להלן: "עניין קציר"); ע"פ (מחוזי ת"א) 71092/04 מדינת ישראל נ' אטבריאן (30.6.06); ת"פ (ראשל"צ) 61548-01-23 מדינת ישראל נ' דהן ואח' (7.1.25) (להלן: "עניין דהן"); ת"פ (כפ"ס) 32388-09-17 מדינת ישראל נ' אסייהין (28.11.18); ת"פ (כפ"ס) 17451-12-17 מדינת ישראל נ' לוי (23.12.18); עפ"ג (מחוזי מרכוז) 55750-10-15 גדבאן נ' מדינת ישראל (5.6.16); ת"פ (ב"ש) 55451-03-21 מדינת ישראל נ' אזולאי (3.12.23) (להלן: "עניין אזולאי"); ת"פ (ב"ש) 9048-01-21 מדינת ישראל נ' אדרי (9.10.22) (להלן: "עניין אדרי"); ת"פ (י-ם) 46147-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (12.7.21); ת"פ (י-ם) המחלקה לחקירות שוטרים נ' חליל (8.4.18); ת"פ (י-ם) 33860-10-21 מדינת ישראל נ' אוחיון (10.12.23); ת"פ (י-ם) 2218-03-22 מדינת ישראל נ' אליהו ואח' (26.3.24) (להלן: "עניין אליהו"); ת"פ (ב"ש) 48193-12-13 מדינת ישראל נ' סמימי (24.11.14) (להלן: "עניין סמימי"); ת"פ (י-ם) 15474-08-23 מדינת ישראל נ' חג'ז (18.9.24); ת"פ (י-ם) 1185-09-16 מדינת ישראל נ' ניסים (25.9.17); ת"פ (י-ם) 8484-03-23 מדינת ישראל נ' בן ארוש (15.9.24); ת"פ (י-ם) 45073-02-24 מדינת ישראל נ' שאהין (26.2.25); ת"פ (י-ם) 67716-12-20 מדינת ישראל נ' שוורצבארד (1.5.22); ת"פ (י-ם) 46898-09-17 המחלקה לחקירות שוטרים נ' פלוני (8.4.18) (להלן: "עניין פלוני").

61. זה המקום לציין כי ביום 5.1.26, טרם התקבל תמלול הפרוטוקול בו נשמעו הטיעונים לעונש, הוגשה על ידי נאשם 1 רשימה נוספת של הליכים לעניין ביטול ההרשעה: ע"פ (מחוזי נצרת) 26888-12-23 מקובייצוק נ' מדינת ישראל (28.1.25); ת"פ (י-ם) 26189-08-16 מדינת ישראל נ' לוציאנו (26.7.17); ת"פ (חי"י) 48440-11-22 מדינת ישראל נ' אבו סנאן (14.4.24); ת"פ (י-ם) 49186-12-20 מדינת ישראל נ' ניסנוב ואח' (2.5.22) (להלן: "עניין ניסנוב"); ת"פ (י-ם) 33860-10-21 מדינת ישראל נ' אוחיון (10.12.23) (להלן: "עניין אוחיון"); ת"פ (י-ם) 21182-11-24 מדינת ישראל נ' רעד (6.7.25); ת"פ (חי"י) 39613-05-23 המחלקה לחקירות שוטרים נ' לוי ואח' (16.12.24); ת"פ (ראשל"צ) 70314-11-20 מדינת ישראל נ' גואטה (19.7.23) (להלן: "עניין גואטה"); ת"פ (ב"ש) 30289-07-21 מדינת ישראל נ' סרויה (24.9.24) (להלן: "עניין סרויה"); ת"פ (חי"י) 30247-12-21 המחלקה לחקירות שוטרים נ' הוב ואח' (29.12.22) (גור הדין בעניינו של נאשם 3) (להלן: "עניין הוב"); ת"פ (י-ם) 704-01-18 המחלקה לחקירות שוטרים נ' כתב (18.9.19) (להלן: "עניין כתב"); ת"פ (ב"ש) 47025-06-22 מדינת ישראל נ' אוחיון (21.8.24) (להלן: "עניין אוחיון"); ת"פ (נתניה) 44524-10-22 מדינת ישראל נ' משה (18.7.24); ת"פ (נצ'י) 23954-12-22 מדינת ישראל נ' חאג' (19.12.24); עפ"ג (מחוזי י-ם) 28199-11-24 מדינת ישראל (12.1.25); ת"פ (י-ם) 24062-09-18 המחלקה לחקירות

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

שוטרים נ' עראידה ואח' (פסק הדין בעניינו של נאשם 3); ת"פ (י-ם) 34205-10-12 **מדינת ישראל נ' קסדו** (23.6.16); ת"פ (י-ם) 39593-02-17 **מדינת ישראל נ' יעקב** (11.6.19); ת"פ (י-ם) 21723-07-17 (ח"י) **מדינת ישראל נ' שואהנה** (3.3.19) (להלן: "עניין שואהנה"); ת"פ (ח"י) 36819-02-11 **המחלקה לחקירות שוטרים נ' וקנין ואח'** (21.11.11); ת"פ (י-ם) 9054-08-24 **מדינת ישראל נ' בן איון** (9.6.25).

62. לטענת נאשם 1, נסיבות ביצוע העבירה בכל אחד מפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה בכל הנוגע לשאלת ההרשעה חמורות באופן דרמטי מנסיבות ביצוע העבירה נשוא ההליך דנן.

63. לאור כל האמור, נאשם 1 עותר לכך שהוא לא יורשע ושיוטל עליו צו של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן. כמו כן, נאשם 1 עותר לכך שככלוויטל עליו פיצוי כלכלי למתלונן, יהיה מדובר בפיצוי נמוך וסמלי מפני שמצבו הכלכלי בכי רע (נאשם 1 נמנע מהצגת מסמכים בשל שיקולי צנעת הפרט אך טען כי הוא משלם מזונות וכי יש לו חובות).

64. בדברו האחרון לעונש אמר נאשם 1, בין היתר: "...אנחנו לוקחים אחריות על מה שעשינו...הבנו את הנקודה, את האירוע... אני כעיקרון במצב לא הכי, מבחינת השנים שאני פה בעבודה...שבמהלך השנים כביכול נפגעי גם מבחינה פיזית וגם נפשית...ומה שנתתי במהלך כל החיים שלי השנים...".

נאשם 2

65. נאשם 2 הגיש כראיות לעונש: תעודות הצטיינות והערכה (1/נ); תדפיס עו"ש לגבי הוראות קבע בחשבון (2/נ); תדפיס לגבי הלוואות תלויות ועומדות (3/נ); הסכם מזונות שניתן לו תוקף של פסק דין (4/נ); פקודת המטה הארצי המתייחסת, בין היתר, לפיטורי שוטר ושליטת זכאות לפיצוי פיטורין (5/נ).

66. בטיעונו לעונש, נאשם 2 מפנה לנסיבות העניין וטוען כי מדובר באירוע מבצעי בו הם, כשוטרים, חשבו שהם מפעילים סמכויות שוטר לצורך בדיקה. זאת, כאשר ייתכן שהם כשלו ולכן הם לוקחים אחריות על הדברים.

67. לשיטת נאשם 2, הרף העליון של מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין לא חוצה את המאסר על תנאי.

68. נאשם 2 מבהיר כי הסדר הטיעון נעשה כלקחת אחריות לאחר שהוא הבין שבנסיבות העניין לא הייתה חוקיות לשימוש בכוח.

69. נאשם 2 מתייחס לתסקיר שירות המבחן וטוען שבניגוד לטענת המאשימה, קשה לומר שאין באמת לקחת אחריות. הוא מדגיש כי עולה מהתסקיר שהוא מגלה דפוסים של ביקורת עצמית, הפקת לקחים וגילוי אמפתיה כלפי המתלונן, תוך שהוא מסביר כי בראייה בדעבד הוא מבין שאולי המעשים שלו גרמו להסלמת האירוע.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

70. כמו כן, נאשם 2 מפנה לכך שמתחילת החקירה הוא מעוכב דרגה, כאשר יש לכך השלכות כלכליות ופגיעה בשכר.

71. נאשם 2 מציין כי כל חייו הבוגרים הוא במדים – שירת 3 שנים ביחידה קרבית, 5 שנים במשמר בתי המשפט ומאז 2012 הוא במשרת במשטרת ישראל. הנאשם מדגיש שהוא משרת בבילוש תוך שטוען כי חלק מהרקע לגירושין היה עבודתו והתמדתו במשטרה.

72. זאת ועוד, נאשם 2 מתייחס למצבו הכלכלי, מפנה לכך שהוא משלם 2,700 ש"ח מזונות וכן 3,400 ש"ח המהווים את חלקו במשכנתא ולכך שיש לו הלוואות תלויות ועומדות.

73. לטענת נאשם 2, מבחינה מהותית, אין הבדל מעשי בין שלי"צ לבין עבודות שירות. לשיטתו, שלי"צ משיג את אותה תכלית חינוכית רק בלי הפגיעה הנלווית לעבודות שירות בהן אדם מחויב להתייצב מדי יום ביומו ולא יכול לעבוד במקום אחר. עוד טוען נאשם 2 כי ככל שישטלו עליו עבודות שירות, באופן אוטומטי הוא לא יוכל להמשיך לעבוד כשוטר.

74. נאשם 2 עותר לאי הרשעתו וטוען כי הוא בשנות ה-40 לחייו ובגיל כזה, ככל שהוא יפטר פתאום מעבודתו, קשה להשתלב בשוק התעסוקה והשאלה הראשונה ששואלים היא "למה פתאום יצאת?".

75. נאשם 2 מפנה לפקודת המטה הארצי וטוען כי ברירת מחדל היא שמי שמפוטר על רקע הרשעה פלילית, שוללים לו אוטומטית את פיצויי הפיטורין. לטענתו, פיטורין על הרקע הזה יהווה פגיעה קשה לא רק בו אלא גם בצדדים שלישיים – גרושתו והילדים.

76. לתמיכה בבקשתו לאי הרשעתו, מפנה נאשם 2 להליכים הבאים: **עניין גואטה**; **עניין והב**; **עניין זקן**; **עניין אדרי**; **עניין ניסנוב**; **עניין פלונית**; **עניין שואהנה**; **עניין קציר**; **עניין כתב**; **עניין סמימי**; **עניין אוחיון**; **עניין אזולאי**; ת"פ (ב"ש) 16184-01-20 **מדינת ישראל נ' סויסה** (14.4.21); **עניין אליהו**; ת"פ (ב"ש) 22680-12-21 **מדינת ישראל נ' אמר** (4.4.24); **עניין אוחיון**; **עניין דהן** (גזר הדין בעניינו של נאשם 1); **עניין סרויה**.

נאשם 2 מדגיש כי **בעניין גואטה**, **בעניין אזולאי** ו**בעניין סרויה**, המאשימה לא ערערה.

77. בדברו האחרון לעונש אמר נאשם 2: "...המעמד לא פשוט, אני לא רגיל להיות בבית משפט על דוכן הנאשמים, אלא כמאבטח או כמטעם המשטרה. לקחנו אחריות, גם פה, גם בשירות המבחן, הבנו מה עשינו לא נכון וזהו".

התייחסות המאשימה להפניות נאשם 1

78. המאשימה מתייחסת להליכים אליהם הפנה נאשם 1 לעניין סוגיית ההרשעה (הליכים שלחלקם הפנה גם הנאשם 2) וטוענת כי כמעט בכולם מדובר באירועים אלימים, מורכבים לטיפול, בשונה מהעניין דן בו הנאשמים הם מחוללי האירוע.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

79. עוד בהקשר זה, המאשימה מתייחסת למכתב מאגף משאבי אנוש במשטרה המתייחס לסוגיית ההרשעה ומציין כי "לא ניתן לקבוע כי סוגיית ההרשעה או אי ההרשעה היא שתכריע את עניין המשך שירותו של השוטר בחיל" (המכתב כאמור הוגש לתיק בית המשפט ביום 26.1.26). המאשימה מבהירה כי הוא לא טוענת שאין להרשעה כל השפעה אך מדגישה כי אמירה לפיה הרשעה מובילה בוודאות לפיטורין היא לא נכונה.

ג. דיון:

80. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם גזירת הדין יש לקבוע מתחם עונש הולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. עונשו של הנאשם ייגזר בתוך המתחם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אך בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום או לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין

81. הערכים המוגנים בעבירת אלימות המבוצעת על ידי שוטר כוללים הגנה על שלמות גופו של אדם, זכותו לאוטונומיה על גופו, כבודו ותחושת הביטחון האישי שלו. כאשר האלימות מופעלת על ידי שוטר, היא עשויה לכלול גם מימד של השפלה כלפי הנפגע. מעבר לפגיעה בפרט, אלימות שוטרים פוגעת גם בערכים ציבוריים רחבים. שוטר המבצע עבירה פוגע בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה – אמון שהוא חיוני ליכולתה של המשטרה לאכוף את החוק ולשמור על הסדר הציבורי. מעשים אלו נתפסים כחתיחה תחת הערכים הבסיסיים המנחים את הארגון, כאשר ממערכת אכיפת החוק ומהשוטרים המייצגים אותה מצופה להוות דוגמה אישית ולהפגין ריסון ואיפוק. אלימות שוטרים מהווה ניצול לרעה של הכוח והסמכות שניתנו להם על ידי המדינה, ופוגעת בערך של טוהר המידות בשירות הציבורי.

82. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, יינתן משקל לחומרה לעובדה כי הנאשם 1 הקניט את המתלונן, משך אותו אליו והיכה בפניו. המכה שקיבל המתלונן גרמה לו חבלה – המטומה סביב עין שמאל. כאמור בכתב האישום, במקביל, הנאשם 2 בעט בפלג גופו התחתון של המתלונן, חנק אותו והשכיבו לקרקע.

83. בצד האמור, יצוין כי האירוע כולו תועד בסרטון מצלמת אבטחה אשר הוגש לעיוני במהלך שמיעת ההוכחות בתיק זה. הצפייה בסרטון מעלה כי התיאור האמור התרחש כולו בפרק זמן קצר ביותר, שניות ספורות, כאשר בתחילת האינטראקציה הנאשם 1 מתקרב למתלונן כאשר הוא עם ידיים בכיסים (40:00), באופן המלמד כי לא הייתה מצדו כוונה או הכנה לעימות אלים באותו שלב. גם כאשר הוא עומד ומשוחח עם המתלונן בקרבה גדולה, ידיו של הנאשם 1 נותרו בכיסים. בשלב זה המתלונן מדבר תוך הנפת ידיו באוויר, פעמיים (53:00, 01:01).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

- מיד ובסמוך נראית ידו של הנאשם 1 עולה, פוגעת בפניו של המתלונן בצד השמאלי (01:02), הנאשם 2 מצטרף, חובק את הנאשם תוך כדי בעיטה לפלג גוף תחתון והורדת המתלונן לרצפה. לאחר ההשתלטות על המתלונן הופסק השימוש בכוח כלפיו.
84. אמנם, קודם לאירוע לא הייתה אינטראקציה בין המתלונן לנאשמים, אך פניית הנאשמים למתלונן לא באה בחלל ריק אלא על רקע המגע הקודם בין המתלונן לבין הסיירים, ואזכיר בהקשר זה דברים שאמרה, בהגינות רבה, ב"כ המאשימה על המתלונן בסיכומיה בנוגע להכרעת הדין בעניינו של הנאשם 3: "...ואין חולק שהמתלונן תאמר שאנחנו יודעים שהוא לא טלית שכולה תכלת והוא לא בן אדם שעובר ליד שוטרים ואומר אמן על מה שהם אומרים אני אגיד את זה ככה בעדינות..." (עמ' 78 ש' 13); ובמקום אחר: "עד תביעה 4 מאור יפת סיפר כי המתלונן דיבר אליו בביטחון רב, שהוא מהאנשים שאוהבים להתקרב לאירוע ולא חוששים לנהל דין ודברים מהשוטרים, כמו שאמרתי, אנחנו לא טוענים אחרת, לא מדובר בטלית שכולה תכלת..." (עמ' 80 ש' 18) "...ואני מסכימה שמדובר בסיטואציות לא פשוטות והמתלוננים במח"ש ובאופן כללי העצורים שאיתם מתמודדים השוטרים, מדובר בעבודה לא פשוטה ומדובר באנשים שאין לה יראה כמו שהיינו מצפים משוטר במדים..." (עמ' 80 ש' 26) "...ואנחנו לומדים מזה שכנראה הם רצו ללמד אותם לקח על עצם זה שהם מעט מתלהמים יותר מהאזרח הממוצע במפגש עם השוטרים. הקו הזה שנהגו בו הנאשמים בהנהגתו של נאשם 1 הוא גם הקו שאנחנו טוענים שהיה בניידת" (עמ' 81 ש' 3).
85. דברים אלה של ב"כ המאשימה מתייחסים לרקע לאירוע, כפי שבא לידי ביטוי בסעיף 3 לעובדות כתב האישום, הוא האינטראקציה בין המתלונן לבין הסיירים, כאשר המתלונן דיבר בחוצפה ובבוטות, סירב לעזוב את המקום למרות שהתבקש על ידי הסיירים, ולאחר שזוהה שוחרר.
86. הנאשמים צפו בהתנהלות זו שבעקבותיה ניגש הנאשם 1 (והנאשמים 2 ו-3 בעקבותיו) למתלוננים, שוחח עם המתלונן אשר כמפורט לעיל עשה כן תוך הנפת ידיים כשהוא עומד בקרבה גדולה מאד לנאשם 1.
87. בהקשר זה, לא ניתן להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם 1, אשר אובחן בשנת 2019 כסובל מפוסט טראומה על רקע חשיפה מתמשכת לאירועים טראומטיים במסגרת שירותו הצבאי ושירותו במשטרה מזה 30 שנים. על רקע זה, וכמשתקף מהסרטון, ניתן הסברו של הנאשם 1 כי המתלונן הגיב בתוקפנות מילולית ובתנועות מאיימות, תוך התקרבות למרחב אישי מצומצם של הנאשם 1, כשבשלב זה הנאשם 1 חש איום ממשי ופגע במתלונן כמתואר.
88. אין באמור כדי להוות הגנה עצמית או קרבה לסייג זה, אך יש בו כדי למתן את אשמו של הנאשם 1. ביחס לנאשם 2 וכמפורט לעיל, ניכר כי הוא הצטרף לסיטואציה בעת העימות הפיזי שהתפתח בין הנאשם 1 לבין המתלונן, כאשר אין מחלוקת כי תקיפתו את המתלונן לא גרמה לו חבלות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

89. מדובר באירוע לא מתוכנן, קצר מאוד בזמן, שהאלימות שנקטה בו אינה ברף גבוה של חומרה, הגם שנגרמה חבלה מהמכה מידי הנאשם 1, אשר הסבה למתלונן מכאוב וסבל נוסף כמפורט בתצהיר נפגע עבירה מטעמו.

90. באשר לענישה נהגת ולשאלת אי הרשעה, ב"כ המאשימה הפנתה ל-6 פסקי דין. מתוכם שלושה לעניין מתחם ענישה ושלושה נוספים לעניין אי הרשעה אך הם רלוונטיים בהחלט גם למתחם הענישה, במיוחד כאשר הם מוצגים על ידי המאשימה. הנאשמים עצמם הפנו לעשרות פסקי דין לתמיכה בעמדתם.

91. להלן אתייחס לפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה:

92. **בעניין ציונג (2018)** מדובר היה בקצין אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעובדות הבאות: "בין המערער לבין המתלונן התפתח עימות מילולי בעקבותיו יצא המערער מן הניידת, פתח את תא המטען ונטל מוט ברזל. המתלונן התרחק מן הניידת ובהימצאו במרחק של כעשרה מטרים ממנו, רץ המערער לכיוונו, התקרב אליו והניף את המוט שבידו. המתלונן הרים את זרועו על מנת להימנע מפגיעת ראש, והמוט פגע בזרועו השמאלית. מעוצמת הפגיעה נפל המתלונן ארצה. כתוצאה מהאמור, נחבל המתלונן לאורך זרועו השמאלית בנפיחות, המטומות ובצקת". המערער הורשע, **נדון למאסר מותנה, של"צ בהיקף 200 שעות ופיצוי למתלונן**. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על כך שבית משפט השלום דחה עתירת הנאשם לביטול ההרשעה – נדחה.

דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת על כך שמדובר באירוע חמור בהרבה מזה שבעניינינו, כאשר בעקבות ויכוח מילולי בין שוטר לבין אזרח, לא כעניין ספונטני או תגובה מיידית, השוטר בוחר במכוון להסלים את האירוע, ניגש לניידת, מוציא לוס, רץ אל המתלונן המצוי במרחק של 10 מטרים ממנו ואינו מהווה כל סכנה או איום כלפיו, מניף את הלום ומנסה להנחית מכה על ראשו של המתלונן, אשר פוגעת בידו של המתלונן רק בשל העובדה שהרים את ידו להגן על ראשו.

פסק דין זה, הגם שהוגש על ידי המאשימה לעניין שאלת ההרשעה משליך גם על קביעת מתחם ענישה, כאשר כאמור לעיל, עניינו של אותו נאשם הסתיים בהרשעה בצד הטלת צו של"צ, באופן המשקף מיקומו בתחתית מתחם ענישה.

93. **בעניין אסייהין (2019)** קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המאשימה והרשיע שוטר שתקף **במכת אגרוף אזרח אותו עיכב בעודו אזוק ומוחזק בניידת**, תוך שקבע כי נקט באלימות בעלת גוון של התעמרות כלפי אזרח שנזקק לעזרתו, לגביה נקבע כי מדובר באלימות אכזרית ומיותרת כלפי אזרח שביקש להתלונן כלפי אחר בסיטואציה שלא ניתן להגדירה גבולית או מרובת לחצים, וכי לא הייתה הצדקה בנסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם לסיום ההליך ללא הרשעה. לפיכך, הנאשם הורשע והוטל עליו צו של"צ בהיקף 160 שעות וכן פיצוי למתלונן.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

לטעמי, גם במקרה זה מדובר באירוע חמור יותר מזה שבעניינינו, כאשר לכתחילה השוטר עצר אדם שלא לצורך, רק כיוון שביקש להתלונן על אדם אחר. בהמשך, בזמן נסיעה בניידת, באופן מחושב שאין בו כל ספונטניות, בעת שהמתלונן אזוק ואינו יכול להוות כל סכנה או איום על השוטר, הותקף על ידי השוטר במכת אגרוף, באופן שלא יכול להיחשב בשום אופן כתגובה מיידית על אירוע מסעיר או איום או לשם השתלטות על המתלונן.

גם עניין זה, אשר הובא על ידי המאשימה לעניין אי הרשעה רלוונטי לנושא מתחם הענישה, כאשר הנאשם הורשע והוטל עליו צו של"צ באופן המבטא מיקומו בתחתית מתחם.

94. **בעניין כוכב (2023)** קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה, וקבע כי בצד **140 שעות של"צ, פיצוי וצו מבחן, יש להרשיע שוטר שתקף מתלונן אותו עצר בחצר התחנה, בעודו כבול באזיקים בידיו וברגליו. השוטר דחף את המתלונן מספר פעמים בחוזקה בפלג גופו העליון, עד שהאחרון נפל על כיסא שהיה במקום. המתלונן תפס בתגובה בחולצתו של השוטר, אז הכה אותו השוטר בראשו ובעורפו 9 פעמים, עד שהקצין הגיע והרחיק אותו מהמתלונן. לאחר מכן, בעוד המתלונן יושב על כיסא במקום, כשהוא אזוק והקצין אחוז בידו, התקרב אליו השוטר ובעט ברגליו. בתגובה, המתלונן ירק לעברו. שוב התקרב השוטר למתלונן, המתלונן זרק לעבר המשיב שני כיסאות שהיו במקום, ולאחר שהקצין אחז בידו של המתלונן, שלף השוטר אקדח "טייזר", אותו ביקש ממנו הקצין להחזיר למקומו. בהמשך, ערך השוטר דו"ח פעולה כוזב בו תאר שהמתלונן תקף אותו, והשמיט את העובדה שהוא תקף את המתלונן. בעקבות הדו"ח הכוזב, נחקר המתלונן בחשד לעבירה של תקיפת שוטרים.**

אין צורך להכביר מילים עד כמה נסיבות עניין זה חמורות יותר מאלו שבעניינינו. מדובר באירוע בו השוטר תקף את המתלונן תקיפה מתמשכת בת מספר שלבים, בעת שהמתלונן היה כבול בידיו וברגליו, במשמורת, בתוך תחנת המשטרה, באחריותו של המשיב, במצב שבו היה למשיב יתרון מובנה על המתלונן מבחינת מעמדו, חירותו, והיכולת הפיזית שלו לבצע את המעשים. לשוטר היו מספר הזדמנויות לעצור את מעשי התוקפנות מצדו, ובסופו של יום מעשיו של השוטר פסקו רק בשל התערבותו של קצין שהיה במקום והרחיק אותו. השוטר הוסיף על מעשים חמורים אלה וכתב דו"ח פעולה כוזב על אודות אירוע האלימות שהתרחש. גם אירוע זה שהובא על ידי המאשימה לעניין אי הרשעה משליך על מתחם הענישה, כאשר אותו שוטר מוקם בתחתיתו של מתחם ענישה.

95. **בעניין דעבול (2024)** נדחה ערעור הנאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לאחר שהכה, באמצעות ברכו, את המתלונן באשכיו. בנוסף, הנאשם קירב את פניו לפניו של המתלונן והיכה באמצעות מצחו את אפו של המתלונן, וכתוצאה מהמכה נגרמה למתלונן חבלה באף. לאחר שהרשיע את הנאשם ודחה בקשתו לביטול ההרשעה, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין מתחיל בשני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

- חודשי מאסר, הניתנים לריצוי בעבודות שירות ומסתיים ב-10 חודשי מאסר, וענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ית ופיצוי למתלונן.
96. **בעניין מזרחי (2010)** התקבל באופן חלקי ערעור הנאשם, כך שעונשו הוקל מ-12 חודשי מאסר ל-7 חודשי מאסר בצד מאסר מותנה ופיצוי, לאחר שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. זאת, לאחר שהנאשם הורה למתלונן למסור לידיו מצלמה באמצעותה תיעד אירועי הפרות סדר וכשהמתלונן שאל את הנאשם מכוח איזו סמכות, הנאשם חטף את המצלמה מידיו של המתלונן, השכיב אותו על הרצפה, בעט בו והיכה אותו באגרופים. משקפיו של המתלונן נפלו ונשברו, אפו זב דם והוא סבל מכאבים בחלקי גוף שונים. באותו יום, ערך הנאשם דו"ח שקרי למפקד היחידה בו רשם כי הבחין במצלמה במהלך סריקה על הגג ולקח אותה. גזר הדין ניתן טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק לתוקף ומשכך לא נקבע מתחם עונש הולם.
97. **בעניין ריינשטיין (2014)** נדחה ערעור של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של איומים ושל תקיפה הגורמת חבלה ממשית לאחר שהנאשם חבט במתלונן באגרופו בפניו, תפס בו בצווארו וחנק אותו באופן שגרם לו שריטות בצווארו. כמו כן, איים הנאשם על המתלונן "אני אתן לילדים שלך לבכות עליך". נקבע מתחם הנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, מע"ית ופיצוי.
98. גם העיון בשלושת פסקי הדין האחרונים שהוצגו על ידי המאשימה מלמד כי בכלם נסיבות ביצוע העבירות חמורות יותר מאלו שבוצעו על ידי הנאשמים.
99. התיק היחיד אותו יכלה המאשימה להציג בו נדון הנאשם למאסר בפועל בן 7 חודשים הוא **עניין מזרחי**. זאת, כאשר מדובר בעבירה משנת 2007, לפני כמעט שני עשורים, ופסק הדין בערעור ניתן בשנת 2010, לפני יותר מ-15 שנים.
100. בכל התיקים אליהם הפנתה המאשימה בהם העונש היה חמור יותר מצו של"צ, ההרשעה הייתה בהכרעת דין שניתנה לאחר ניהול הוכחות.
101. אל מול גזרי דין אלה, הציגו הנאשמים עשרות פסקי הדין בהם עבירות אלימות שבוצעו על ידי שוטרים הסתיימו ללא הרשעה, בצד צו של"צ.
102. **לפיכך, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעבירות שביצעו הנאשמים, בנסיבות ביצוען, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובענישה נוהגת, נע בין מאסר מותנה בצד צו של"צ ופיצוי למתלונן, לבין מאסר למשך מספר חודשים בדרך עבודות שירות.**
- מיקום בתוככי מתחם הענישה**
103. לא הייתה מחלוקת של ממש בין הצדדים כי יש למקם את הנאשמים בתחתית מתחם הענישה או בסמוך לו. כך, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 12-5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וביקשה להשית עליו 6 חודשי עבודות שירות,

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

- ובעניינו של נאשם 2 לטעמה נע מתחם הענישה בין 3-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקשה השית עליו 4 חודשי עבודות שירות.
104. עלה מדברי הנאשמים כי לעמדתם יש למקם את הנאשמים בתחתית מתחם הענישה ואת עיקר טיעוניהם מיקדו בעתירתם להימנע מהרשעת הנאשמים אשר תידון להלן.
105. אף לטעמי, ומן הטעמים שיפורטו להלן ביחס לאי הרשעה, **נכון למקם הנאשמים בתחתיתו של המתחם** ולבחון האם בנסיבות יש מקום להימנע מהרשעתם.

אי הרשעה – המסגרת הנורמטיבית

106. החוק מאפשר לבית המשפט להימנע מהרשעה או לבטלה, הגם שנקבע כי הנאשם עבר עבירה, וזאת תוך האפשרות לחייבו בביצוע שירות לציבור, בהטלת צו מבחן או חיוב במתן התחייבות להימנע מעבירה.
107. החוק אינו קובע את התנאים להימנעות מהרשעה או ביטולה, ולכן שאלה זו מסורה לשיקול דעתו הרחב של בית המשפט.
108. ההלכה בעניין זה נפסקה ב**הלכת כתב** בה נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. מכאן, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, בעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו - אף הוקעת מעשי העבירה, בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה – כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.
109. נקבע ב**הלכת כתב** כי סיום ההליך ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה.
110. בפסיקה מאוחרת נקבע כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים – יש להרשיעו בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי "בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט [...] על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו". הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית היא חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית, היא "ממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפלייה בדרך החלטתו" (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)).
111. בפסק דין זה חזר בית המשפט העליון על הקביעה כי "באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר, תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העבריין,

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרותה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה" (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני (2000)).

112. עוד נקבע כי ההרשעה נועדה "להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת, תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.2007)).

113. בעבירת אלימות המבוצעת על ידי שוטר, רק במקרים חריגים ניתן יהא להורות על סיום ההליך ללא הרשעה ולשם כל כך ייבחנו נסיבות ביצוע העבירה והאיזון בינה לבין הפגיעה בנאשם (עניין כוכב הנ"ל).

114. באופן עקרוני, אין מניעה כי בית המשפט ישקול ואף יסיים הליך באי הרשעה כאשר הרף התחתון של מתחם הענישה אינו מאסר מותנה או צו של"צ. ככל שחומרת העבירה רבה יותר, כפי שהדבר משתקף ממתחם הענישה שנקבע, על הפגיעה בנאשם להיות קשה יותר על מנת שבית המשפט יעדיף שיקולי שיקומו וסיום ההליך באי הרשעה.

115. סקרתי לעיל פסקי דין אליהם הפנתה המאשימה. כאמור, הנאשמים הפנו לפסקי דין רבים מספור לתמיכה בעמדתם העונשית. לא מצאתי להתייחס לכולם אלא לכאלה שיש בהם לסייע בקבלת החלטה בעניינם של הנאשמים:

בעניין גואטה, הורה בית המשפט על סיום ההליך ללא הרשעה, לאחר שמיעת הוכחות, בתקיפת צלם עיתונות בכך שהדף אותו בחלק גופו העליון לאחור, הכה בו בעוצמה בצד פניו בעודו אוזח בידו מכשיר קשר. כתוצאה מכך משקפי המתלונן נפלו והוא סבל ממכאובים. האירוע התרחש בזמן הפגנה, לאחר שהשוטרים עצרו מפגין. המתלונן, צלם עיתונות, התקרר לשוטרים ולעצור מתוך רצון לתעד את המעצר. זאת, מבלי שנקט כל פעולה אקטיבית כדי למנוע את המעצר, להתנגד לו או להפריע לו. בית המשפט קבע כי בניגוד לגרסת השוטר, המתלונן לא יצר איום כלשהו כלפי השוטרים או כלפי הליך המעצר ועל כן לא היה כל צורך מיידי להרחיקו מהמקום ולעשות שימוש בכוח – אשר כלל שתי הדיפות כמפורט לעיל. בית המשפט הורה על ביטול ההרשעה תוך שהתייחס לכך שמדובר באירוע מתגלגל שאין לבחון אותו בתנאי מעבדה. כמו כן, בית המשפט התייחס לכך שמדובר בקצין מצטיין, רב זכויות, אשר פעל שנים רבות, ימים כלילות לשמירה על הסדר הציבורי לטובת החברה, וקבע כי ביום פקודה חייבת החברה לזכור לו את שלל זכויותיו ולשפוט את מעשיו על דרך ההקלה. בית

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

המשפט קבע כי אם ההרשעה תיוותר על כנה, קיימת סבירות שלפיה יתרחש נזק קונקרטי, בלתי סביר, בדמות פיטוריו של הקצין המצטיין או עיכוב נוסף בקידומו שיתווסף לעיכוב רב השנים שהיה מנת חלקו מאז הפרשה, וכי העיכוב בדרגה של השוטר מאז האירוע מכיל בחובו נזקים תדמיתיים, כלכליים ואישיים המהווים אלמנטים עונשיים בפני עצמם. עוד נקבע כי קיים אינטרס ציבורי רב חשיבות כי השוטר ימשיך לשרת את הציבור במסגרת תפקידו במשטרת ישראל. נקבע כי קיים חשש שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בהמשך שיקומו של הנאשם במובן זה שהוא יחדל מלשמש בתפקידו או שעיכוב הדרגה המתמשך יוביל לכך שהוא יפרוש מהמשטרה וגם החברה תצא נפסדת מכך. בית המשפט התרשם מנסיבותיו האישיות, מהצער שהביע על האירוע והניח שמעשה כזה לא יחזור על עצמו – הכל תוך התייחסות לפסיקה בה בוטלה הרשעת בגירים תוך חריגה מהכלל בדבר אי הרשעה. הנאשם נדון לצו שלי"צ בהיקף 100 שעות וחתימה על התחייבות. לא הוגש ערעור כנגד החלטה זו.

בעניין ניסנוב, הנאשמים הורשעו, על פי הודאותיהם, בעבירת תקיפה. על פי עובדות האישום, שני הנאשמים הם שוטרים פעלו בעיר העתיקה. נאשם מס' 1 היה לבוש בבגדים אזרחיים וביקש לעלות במדרגות באחד הרחובות, אך צעיר שעבד במקום כסדרן (להלן: "המתלונן") לא אפשר לו לעבור שכן לא ידע כי הוא שוטר. נאשם מס' 1 הציג למתלונן תעודה אך המתלונן ביקש לראות את התעודה שנית ובין השניים התפתח עימות במהלכו השניים דחפו זה את זה. נאשם מס' 1 דיווח בקשר כי המתלונן תקף אותו ועיכב אותו בחשד לתקיפת שוטר וסירוב להזדהות. למקום הגיעו נאשם מס' 2 ושוטר נוסף, אשר כבלו את המתלונן באזיקים ולקחו אותו בניידת לתחנת משטרה סמוכה. **בתחנה, המתלונן ונאשם מס' 1 צעקו זה על זה, ובמהלך הוויכוח סטר נאשם מס' 1 למתלונן בפניו ללא הצדקה, ומיד לאחר מכן גם נאשם מס' 2 סטר לו.** בית המשפט מצא להורות על ביטול ההרשעה תוך שהתייחס לכך שמדובר באירוע ממוקד שלא גרם למתלונן חבלת גוף ולא קדם לו תכנון. התייחס ללקיחת אחריות על ידי הנאשמים, החרטה והעובדה שמדובר במעידה בודדת, מדובר בנאשמים צעירים שתרמו רבות לחברה ולמדינה תוך שסיכנו עצמם לא אחת והרשעה עלולה להקשות עליהם המשך דרכם בחיים ולקטוע את המסלול המקצועי בו הם נמצאים. לפיכך, הורה על ביטול ההרשעה בצד הטלת צו שלי"צ בהיקף 200 שעות ופיצוי למתלונן בסך 1,500 ש"ח. לא הוגש ערעור.

בעניין אזולאי, הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בכך שבמהלך חקירתו של חשוד, לאחר שהחשוד כינה אותו "כלב", השוטר קם ממקומו וסטר למתלונן וכתוצאה מכך נגרמה לו אדמומיות. בית המשפט התייחס לחומרה, לכך שהשוטר תקף את המתלונן תוך כדי חקירה משטרתית, אך קבע כי אין מדובר בתקיפה חמורה או כזו שתוצאותיה קשות. עוד התייחס לתסקיר בו צוין כי האירוע אינו מאפיין את הנאשם וכי הוא הפיק את הלקחים המתאימים. צוין כי יש סיכוי שהנאשם ישוב למסלול חיים נורמטיבי ואין מדובר באינטרס שלו בלבד אלא של החברה כולה שתרוויח שוטר ואזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי ושומר חוק. צוין כי קיימת אפשרות כי עתיד השוטר במשטרה יוטל בספק נוכח הרשעתו, כאשר ברור שאין בכך לקבוע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

חד משמעית שהמשטרה תפלוט את השוטר משורותיה, אלא שקיים סיכוי לכך בלבד - אך העמדת הנאשם בפני סיכון כזה היא שיקול שיש לשקול, ולפיטורין תהא השפעה כלכלית מובהקת וקשה. בוטלה ההרשעה תוך השתת צו של"צ בהיקף 160 שעות, צו מבחן ופיצוי 2,500 ₪. לא הוגש ערעור.

בעניין אליהו בוטלה הרשעת שני שוטרים, קצין ונגד, אשר תקפו מתלונן שהעיר לאחד מהם לאחר שפגע עם רכבו ברכב פרטי בדרכו לסייע לשוטר. **לאחר שהמתלונן העיר לשוטר, השוטר הדף אותו בחזהו לאחור וחזר לניידת. המתלונן קרא לעבר השוטר ש"יחנק", ובתגובה יצא השוטר מהניידת, דלק אחרי המתלונן, הורה לו לבוא אליו, החליט לעצור את המתלונן בלי להזדהות ובלי להודיע על סיבת המעצר, תפס את ידו של המתלונן, כופף את ראשו כלפי מטה, חבק אותו מאחור והוביל אותו לניידת. שוטרים נוספים הגיעו למקום. בשלב זה, הכה השוטר את המתלונן. המתלונן הוכנס לניידת והושכב על בטנו. בדרך לתחנה ישב עליו שוטר אחר (הנאשם 2) אשר אף אזק את המתלונן בהוראת הנאשם 1, על אף תחינותיו של המתלונן כי הוא מתקשה לנשום – זאת, כל הדרך לתחנת המשטרה. המתלונן נחקר בעבירות שונות, לרבות תקיפת שוטר (הגם שלא הייתה כזו), הוא נעצר ובילה לילה במעצר, למחרת הובא לבית המשפט אשר הורה על שחרורו ללא תנאים. לאחר האירועים, המתלונן סבל מכאבים עזים והוא פנה לקבלת טיפול נפשי. בית המשפט קבע כי מדובר בעבירה אחת ויחידה לשני השוטרים מצטיינים, אשר אינה מאפיינת את התנהלותם. הם הביעו חרטה על המעשים ובית המשפט התרשם כי הם מצטערים על מעשיהם. נקבע כי משמעותה של הרשעתם, בסבירות גבוהה – אם כי לא בהכרח, הינה סיום העסקתם במשטרה ובית המשפט סבר כי תוצאה זו אינה מידתית בנסיבות העניין, ובית המשפט אינו בטוח כי לא יפוטרו אם ההרשעה תיוותר על כנה. לפיכך, הורה על ביטול ההרשעה ללא שנוקק לקבלת תסקיר לעניין זה, והשית על הנאשמים צו של"צ בהיקף 120 ו-80 שעות בהתאמה, התחייבות, ופיצוי בסך 4,000 ₪ ו-3,000 ₪ בהתאמה. לא הוגש ערעור.**

116. בפסקי דין רבים נוספים אליהם הפנו הנאשמים בוטלה הרשעה, תוך התייחסות לנסיבות שונות המצדיקות את האמור. כך למשך **בעניין פלונית** (לא הוגש ערעור) שירות המבחן לכך שהשירות במשטרה מהווה עבור הנאשמת הרבה יותר מאשר מקום עבודה, זהו עוגן אישיותי בו מצאה מפלט מן המצוקה והזדמנות להוכיח את עצמה ולשנות את חייה ובשל חשש הנאשמת מפיטורין; **בעניין שואהנה** (לא הוגש ערעור) קיום סבירות גבוהה מאוד עד ממשית למדי כי שאם תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה יאבד הנאשם לא רק את עולמו אלא גם את מקום עבודתו במשטרה לאחר שנים רבות של תרומה לציבור כשוטר מצטיין; **בעניין אמר** (לא הוגש ערעור) מעשים שאינם מאפיינים את הנאשם או אישיותו, נטילת אחריות והיעדר מסוכנות מאפשרים ביטול ההרשעה שכן אין הימנעות מהטלת עונשים צופים פני עתיד אינה צפויה לפגוע באינטרס הציבורי.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

117. בחינת פסקי דין אלה מלמדת כי בתי המשפט הורו על ביטול הרשעה גם לאחר ניהול הוכחות, לעתים אף מבלי להיזקק לתסקיר שירות המבחן, גם במקרים של אלימות שלא הייתה נקודתית, גם בעת שהמתלונן היה במשמורת – בניידת, בתחנה, בחקירה - גם ללא כל פרובוקציה מצד מתלונן. נבחנה השאלה האם מדובר באירוע מתוכנן והאם מדובר במעידה בודדת אם לאו, תוך מתן משקל רב לשירות ללא רבב של השוטרים לטובת המדינה והחברה עד לאירוע נשוא האישום, ולכך שעל בית המשפט לזקוף זאת לזכות השוטר בעת פקודה. כמו כן, לכך שדי בסבירות שיתרחש נזק קונקרטי בדמות פיטורי השוטר או עיטב נוסף בקידום, לכך שדי בקיום אפשרות לפגיעה בעתידו של השוטר במשטרה כשיקול שעל בית המשפט לשקול, לכך שההרשעה עשויה להקשות על המשך מסלול חיים אישי ומקצועי, לכך שדי בעיכוב בדרגה של השוטר מאז האירוע להוות אלמנט עונשי כשלעצמו. נקבע כי קיים חשש שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בהמשך שיקומו של הנאשם במובן זה שהוא יחדל מלשמש בתפקידו או שיעיכוב הדרגה המתמשך יוביל לכך שהוא יפרוש מהמשטרה וגם החברה תצא נפסדת מכך, ושקיים גם אינטרס ציבורי בהמשך שירותו של שוטר ואזרח נורמטיבי ושומר חוק. עוד נקבע כי יש לתת משקל לנסיבות אישיות, לחרטה וצער שהביע שוטר על מעורבותו באירוע, לקיומה של הנחה כי המעשה לא יחזור על עצמו, לכך שהאירוע אינו מאפיין את הנאשם והוא הפיק לקחים מתאימים ולמשמעות השירות במשטרה עבור השוטר מבחינת דימויו העצמי.

118. אתן דעתי גם למסמך שהגישה המאשימה ביום 26.1.26 מאת ראש מחלקת משמעת שכותרתו "סוגיית ההרשעה במשפט פלילי והשלכתה על החלטת פיטורין", ממנו עלה כי בעת שקילת נקיטה באמצעי משמעת מנהליים בעקבות הרשעה בתיק פלילי או קביעה כי שוטר ביצע עבירות ללא הרשעה נלקחים בחשבון חומרת העבירה, התייחסות בית המשפט, שאלת הרשעה/אי הרשעה, חומרת העונש, טיב שירותו של השוטר, משך שירותו ועוד. עוד צוין כי במידה ויוטל על שוטר עונש מאסר או מאסר מותנה, הרי שהחלטה שלא לפטרו למרות זאת מועברת לאישור המפכ"ל.

119. משמעות הדברים כפי שהיא משתקפת מהמסמך היא כי סיום ההליך בהרשעה אינו מחייב פיטוריו של שוטר, אך להתייחסות בית המשפט, כמו גם לשאלה האם ההליך הסתיים באי הרשעה יינתן משקל בהחלטה אם לפטרו.

מן הכלל אל הפרט:

120. לאחר שבחנתי נסיבותיהם האישיות של הנאשמים והנזק שייגרם להן במידה ויורשעו, מצאתי כי נכון להורות על סיום ההליך ללא הרשעה, כאשר המעשה שביצע הנאשם 1 חמור יותר מזה שביצע הנאשם 2, אך גם נסיבותיו האישיות ושיקולי שיקומו משמעותיים יותר. להלן נימוקיי:

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

נאשם 1

121. נאשם 1 בן 54, נשוי בשנית, אב לשלושה ילדים מנישואיו הראשונים, שירת בנח"ל ובהמשך במשמר הגבול ובמשטרה והוא משרת בכוחות הביטחון מזה למעלה מ-30 שנים.

122. תפקודו במשטרה היה ללא רבב והוא זכה לשבחים על שירותו עד כה.

לדיון הטיעונים לעונש התייצב מפקדו, תת ניצב שמעון דהן, אשר מכיר את הנאשם כ-20 שנים ופיקד עליו לאורך שנים רבות. תנ"צ דהן הדגיש חריגות הגעתו לבית המשפט (לאור תפקידו כיום כמפקד מג"ב ירושלים) ואת החשיבות שהוא מייחס למתן גיבוי לשני הנאשמים ולנאשם 1 בראשם. הודגש כי הנאשם 1 הוא שוטר מאד מקצועי ומאד ערכי שהוא בבחינת אורים ותומים בעולם הבילוש ואף שימש כחונך של שוטרים חדשים. הוסף כי הנאשם 1 הוא שוטר אמיץ אשר ניתן היה לסמוך עליו וזכה מספר פעמים לאותות הצטיינות. תנ"צ דהן סיפר על התמודדות קשה של שני הנאשמים עם סיטואציות מורכבות, אלימות גואה, כנופיות פשע. תיאר כיצד שני הנאשמים עשו לילות כימים במשימות מורכבות, כולל בשבתות, במארבים, רבצו בשטח – ולא כסיסמה, תוך ויתור ופגיעה בחיי המשפחה. אמר שכל חייהם של הנאשמים הם במשטרה. תנ"צ דהן לא התעלם מכך שהנאשמים ביצעו עבירה והדגיש כי לא בא לגבות מעשים שנעשו בניגוד לחוק, אך ציין כי הוא בטוח שלא קמו בבוקר במחשבה שהיום יבצעו עבירה, אלא שהדברים קשורים למציאות המורכבת איתה מתמודדים שוטרים. הדגיש כי לא מדובר בשוטרים השואפים לקידום בסולם דרגות הקצונה, אלא במי שפועלים בשטח באופן יומיומי ואלה חייהם, התמודדות יומיומית שהיא קרב של ממש.

123. תסקיר שירות המבחן מתאר נסיבות אישיות מורכבות. הנאשם שולב בגיל 11 במסגרת חוץ ביתית לאחר גירושי הוריו, בהמשך עבד בעבודות מזדמנות עד לשירותו הצבאי בו הוכר כחייל בודד. על אף הקשיים מבית, הנאשם 1 אזר כוחות, שירת שירות צבאי שלאחריו התגייס למשטרה ואף השלים לימודי הנדסת תעשייה וניהול.

124. מהתסקיר עלה כי בשנת 2019 אובחן נאשם 1 כסובל מפוסט טראומה על רקע חשיפה מתמשכת לאירועים טראומטיים במסגרת שירותו הצבאי ובמשטרה וכן מפגיעות ופציעות אורתופדיות ובעיות שמיעה. הוא מוכר כנכה משרד הביטחון בשיעור של 41%. זאת, כאשר בשל החמרה במצבו הנפשי, בעקבות חשיפתו לאירועי 7/10 במהלכם איבד חלקם מחבריו, הגיש בקשה להכרה בהחמרת מצבו הנפשי. הנאשם 1 שמר לאורך השנים עם רצף תעסוקתי בתחום הביטחון וממסמכי הערכה שהוא הציג עולה כי מדובר באדם בעל יכולות תפקוד גבוהות, מבצע את המוטל עליו ותורם באופן משמעותי לביצועים ביחידה. אין לחובתו הרשעות קודמות ומדובר בתיק מב"ד יחיד העומד ותלוי כנגדו.

125. ביחס לעבירה נשוא ההליך דנן, נמסר כי נאשם 1 הודה בפני שירות המבחן במיוחס לו בכתב האישום ולקח אחריות מלאה על מעשיו. תיאר בפני שירות המבחן כי התנהלותו באירוע הייתה לא תקינה, ביטא חרטה עמוקה על התנהלותו והדגיש כי התנהל באופן שלא תאם את

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

תפקידו ואת תפישותיו האישיות כאדם. זאת, תוך שתיאר את התנהגותו באירוע כנובעת ממצבו הנפשי הרגיש, כאשר התמודד עם תסמיני פוסט טראומה. להערכת שירות המבחן, ההתקרבות הפתאומית של המתלוננים עוררה אצל נאשם 1 תגובה אוטומטית של הגנה עצמית. שירות המבחן ציין כי נאשם 1 ביטא אמפתיה כלפי נפגע העבירה תוך שציין כי בדיעבד יכול היה לנהל את האירוע בצורה מיטיבה. נאשם 1 מסר כי מאז האירוע מלוות אותו מחשבות רבות על איך היה יכול למנוע את האירוע או כיצד היה עליו לנהוג באותה סיטואציה. עוד מסר נאשם 1 כי מעורבותו באירוע הסיטה אותו ממסלול חייו וערעה את עשייתו רבת השנים. כך, הוא שילם מחירים כבדים בדמות שלילת העלאה בדרגה ופגיעה בהתמודדות על תפקידים בכירים יותר. כך גם, כששקל לימודי הוראת נהיגה, נשללה ממנו האפשרות בשל הרישום הפלילי. שירות המבחן התייחס לכך שנאשם 1 השתף בהליכים טיפוליים קבוצתיים ופרטניים. שירות המבחן התרשם מנאשם 1 כמי שלאורך חייו ניהל אורח חיים יציב ומסתגל בתחומי חייו השונים, כאשר זו מעורבותו הראשונה בפלילים. עוד התרשם שירות המבחן כי התנהלותו של נאשם 1 באירוע נבעה מתוך מצוקה קיומית וחוסר יציבות במצבו הנפשי בו היה נתון באותה עת – מצב אשר השפיע והשליך על האופן בו הגיב.

126. בהקשר זה, צוין כי נראה שנאשם 1, על רקע רצונו להראות מסוגלות ורמות תפקוד גבוהות במהלך עבודתו במשטרה, התקשה לאורך השנים להכיר ברגסיה במצבו הנפשי. יחד עם זאת, עתה מגלה נאשם 1 מודעות משמעותית באשר למצבו הנפשי ועולמו הפנימי, ומכיר בקשייו ומגלה נכונות להיעזר בגורמים טיפוליים במסגרת אגף השיקום במשרד הביטחון. צוין בהקשר זה כי לפני כשנה שובץ הנאשם 1 בתפקיד שאינו מבצעי עקב מצבו הרפואי והנפשי. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות נמוך.

127. שירות המבחן העריך כי הרשעתו של נאשם 1 בדין עשויה לפגוע משמעותית במשלח ידו, בתפיסת העצמי וביכולתו להתפתח מקצועית. לאור האמור, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו בדין ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד פיצוי למתלוננים.

128. לטעמי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, כאשר ברקע התמודדות עם פוסט טראומה והחמרה במצבו הנפשי של הנאשם, לאחר עשרות שנות תרומה ביטחונית למדינה, גילו של הנאשם והיעדר עבר פלילי או תיקי מב"ד נוספים, לאור לקיחת אחריות מלאה, הבעת חרטה ובושה, כאשר הסיכון להישנות עבירות נמוך לאחר שהנאשם 1 הועבר, עקב מצבו הנפשי והרפואי, לתפקיד שאינו מבצעי, וכן בהתחשב בכך שהנאשם אמור לצאת לגמלאות ממילא עוד שנים ספורות, יש מקום להורות על סיום ההליך ללא הרשעה בעניינו, כאשר בעניין זה די בכך שבעקבות הרשעה קיים סיכוי שהנאשם יפטר כדי להצדיק ביטולה.

נאשם 2

129. הנאשם 2 בן 43, גרוש ואב ל-3 קטינים, שירת בצבא כלוחם, בהמשך כמאבטח במשמר בתי המשפט ומוזה 12 שנים משרת במשטרה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

130. תפקודו של הנאשם 2 היה ללא רבב, וגם הוא זכה לשבחים על תפקודו, עד כה, במהלך שירותו במשטרה. הוצגו תעודות הערכה ועדותו של תנ"צ דהן ניתנה גם בעניינו והתייחסה גם אליו. באופן ספציפי, צוין כי הנאשם 2 היה שם דבר אשר ביצע כל משימה על הצד הטוב. לפי התסקיר, הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. ההליך דנן הינו מעורבות הראשונה והיחידה של נאשם 2 בפלילים. ביחס למעורבותו בעבירה נשוא ההליך דנן, צוין כי נאשם 2 נוטה להתייחסות קונקרטיה הממוקדת לנהלים המקצועיים ולמחויבות שחש, לדבריו, לגבות ולהגן על השוטר נוסף שהיה מעורב אירוע. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין כי נאשם 2 מזהה כי שגה כאשר לא הזדהה כשוטר בפני המתלונן – עובדה אותה הוא מתאר כגורם שתורם להסלמת המצב. כך גם, צוין כי נאשם 2 מביע אמפתיה באשר לפגיעה במתלונן. בחווייתו, נאשם 2 הפיק את הלקחים ואינו מזהה צורך בהתערבות טיפולית נוספת. שירות המבחן התרשם מתהליך של הפקת לקחים אצל נאשם 2, כולל חלקו בהסלמת האירועים ובהפעלת כוח פיזי באופן שהוביל לפגיעה במתלונן. שירות המבחן התרשם מנאשם 2 כאדם המתפקד באופן תקין במישורי חייו השונים, כאשר מעורבותו בעבירה נשוא ההליך דנן הנה בגדר חריג לארוחות חייו. עוד התרשם שירות המבחן כי נאשם 2 איננו בעל דפוסי עבריינות או אלימות מושרשים וכי הוא מסוגל לבחון את דפוסי פעולתו באופן ביקורתי. שירות המבחן ציין כי נאשם 2 משתתף בטיפול שאמנם אינו עוסק בביצוע העבירה באופן ישיר אך הוא מלמד על כך שנאשם 2 פועל באופן אקטיבי להתמודדות עם מצוקותיו, תוך פנייה לגורמי תמיכה. לאור האמור, שירות המבחן סבר כי ישנו סיכון נמוך להישנות של התנהגות אלימה מצדו של נאשם 2 וכי ככל שיתממש הסיכון, רמת החומרה נמוכה.

131. שירות המבחן התייחס לכך שנאשם 2 הביע חששות כי הרשעתו עלולה להוביל לסיום כפוי של העסקתו כשוטר במשטרת ישראל ובכך לפגוע בדימויו העצמי, בהתפתחותו המקצועית וביכולת הפרנסה שלו. לאור האמור, שירות המבחן סבר כי קיימת סבירות משמעותית לפגיעה בתפקודו התעסקותי, בעתידו המקצועי ובפרנסתו של נאשם 2. לפיכך, ובהתחשב בגורמים השונים שנסקרו על ידו, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו בדיון של נאשם 2. לעניין העונש, שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 2 צו של"צ בהיקף של 250 שעות וכן פיצוי כספי למתלונן.

132. לטעמי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, כאשר חלקו של הנאשם 2 פחות מחלקו של הנאשם 1, לאחר למעלה מ-20 שנות תרומה ביטחונית למדינה בשירות צבאי, שירות כמאבטח ובמשטרה, גילו של הנאשם והיעדר עבר פלילי או תיקי מב"ד נוספים, לאור לקיחת אחריות מלאה, כאשר הסיכון להישנות עבירות נמוך ובמידה ויתרחשו חומרתן תהא נמוכה, יש מקום להורות על סיום ההליך ללא הרשעה בעניינו, כאשר גם לגבי נאשם זה די בכך שבעקבות ההרשעה קיים סיכוי שהנאשם יפוטרו כדי להצדיק ביטולה. זאת, גם על רקע מצבו הכלכלי כפי שהובא על ידי בא כוחו ונתמך במסמכים וההשפעה אפשרית של פיטוריו על יכולתו לשאת בתשלומי מזונות וחלקו במשכנתא.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64774-12-23 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אלון ואח'

ד. הכרעה:

לאור כל האמור לעיל, החלטתי להורות על סיום ההליך בעניינם של הנאשמים ללא הרשעה. אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

1. של"צ בהיקף 300 שעות בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן.
 2. פיצוי למתלונן, בסכום של 3,000 ₪.
- הפיצוי יופקד ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.5.26 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים תעמוד מלוא היתרה לפירעון מיידי.

נאשם 2

1. של"צ בהיקף 250 שעות בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן.
 2. פיצוי למתלונן, בסכום של 2,000 ₪.
- הפיצוי יופקד ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.5.26 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים תעמוד מלוא היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ו, 02 פברואר 2026, בנוכחות הצדדים.

גיל גבאי, שופט